

HỘI THỨ HAI MƯƠI TÁM CHÍNH TÀ QUYẾT CHIẾN

Hôm sau, từ sáng sớm, trong “Tụ nghĩa sảnh” rượu thịt đã được dọn ra. Đệ tử “Đan Tâm Trại” mặc lễ phục, lẫm xẵng như trong ngày hội, tay bưng mâm bát, chạy lẫm xẵng phục dịch.

Hầu hết các vị chương môn nhân, đại biểu các phái và những nhân vật võ lâm đã tụ tập đông đủ trong sảnh đường.

Kể từ ngày lễ thọ của “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn hội Tết Đoàn Ngộ mấy tháng trước thì lần tập trung này là đông nhất.

Mở đầu hội nghị, Tạ Vũ Diệp đứng lên trình bày phương án tổng quát:

- Tình hình Tổng đàn “Cự Linh Giáo” đóng ở “Địa Ma Cung” thế nào, gia sư tổ Thanh Trúc Đạo Nhân, “Địa Hồ” Bàn đại hiệp và Trác gia huynh đệ đã trình sát kỹ và trình bày đầy đủ, duy có phần hệ thống địa đạo, địa thất và bố trí những cam bẫy ngầm thì “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn Lương đại hiệp cùng một số cao thủ nữa phụ trách tiêu diệt và vô hiệu hóa hệ thống này, chúng ta chỉ cần lo giải quyết “Địa Ma Cung” nữa thôi. Theo tại hạ, lần này chúng ta hưng sư động chúng tấn công “Cự Linh Giáo” là nên dốc toàn lực vào cuộc đối đầu sinh tử cuối cùng. An ninh của võ lâm có được đảm bảo hay không là do trận chiến này quyết định, vì thế cần dốc toàn lực tấn công, quân số phải đủ mạnh, trấn áp kẻ thù chứ không thể mặt tập với lực lượng nhỏ như những lần trước đây. Vừa đủ sức thắng được đối phương vừa không để tặc nhân lọt lưới!

Thanh Trúc Đạo Nhân đã biết Tạ Vũ Diệp võ công cao cường, hôm nay nghe chàng trình bày kế hoạch điều binh khiển tướng mạch lạc như thế thì trong lòng vô cùng thán phục, nghĩ thầm:

- Tạ gia và Hoa Sơn có nhân tài như thế, thật là hồng phúc của tiên tổ. Võ lâm xuất bậc kỳ tài, lo gì không bình định được “Cự Linh Giáo”?

Huệ Phi Đại Sư, Thiện Vân trưởng lão, Thiệu Phong Các, “Vô Hối Thần Kiếm” Tướng Khắc Bình, Phương Hạ Trúc, “Đông Phương Hành Giả” Bách Thiện đại sư, Cao Kỳ Trác... cũng thầm khán phục Tạ Vũ Diệp xứng là một vị Thống lĩnh điều binh khiển tướng kỳ tài.

Tạ Vũ Diệp dừng một lúc, quét mắt nhìn chúng nhân, hỏi:

- Như vậy lần này chúng ta tấn công “Cự Linh Giáo” là cường tập, vừa lấy nhân số uy hiếp địch, vừa biểu dương lực lượng của võ lâm bạch đạo, có vị nào có ý kiến gì không?

Không ai phản đối, tất cả những người có mặt trong “Tụ nghĩa sảnh” đều tỏ ý tán thành.

Tạ Vũ Diệp hỏi:

- Nếu vậy xin các môn phái cho biết có thể cử bao nhiêu người tham chiến?

Bang chủ Cái Bang “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy phát biểu đầu tiên:

- Lão hóa tử đảm bảo sẽ huy động trên dưới ba nghìn đệ tử Cái Bang đến Hạ Lan Sơn!

Quần hùng vỗ tay vang dậy.

Chủ trì La Hán Đường Thiếu Lâm Tự thay mặt trưởng môn sư huynh đứng lên tiếp lời:

- Phái Thiếu Lâm một ngàn đệ tử!

Tiếp đó đến chương môn các môn phái khác...

Phương Hạ Trúc đứng lên nói:

- Phái Không Động ba trăm đệ tử!

Tới “Vô Hồi Thần Kiếm” Trương Khắc Bình:

- Phái Côn Lôn ít nhất năm trăm đệ tử!

Thiệu Phong Các nói:

- Thanh Thành có thể huy động một ngàn đệ tử...

Các phái tiếp tục đăng ký, cuối cùng con số tham gia chiến dịch lên tới gần một vạn người.

Tạ Vũ Diệp nói:

- Theo sư tổ ước đoán thì con số “Cự Linh Giáo” có chừng ba nghìn người, vậy chúng ta cũng không cần điều động nhiều người quá. Mỗi môn phái chỉ cử một nửa số người đăng ký là đủ, nhưng phải là lực lượng tinh tráng và có người chỉ huy, vì khi tập trung lại không còn thời gian huấn luyện nữa. Theo ý tại hạ, đệ tử Cái Bang chỉ nên làm nhiệm vụ liên lạc.

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn nói:

- Về phần tại hạ, để vô hiệu hóa các cơ bố trí mai phục mà nguy hiểm nhất là đối phương bố trí rất nhiều địa lôi trong hệ thống đật đạo dưới chân Xích Thạch Lĩnh xung quanh U Hồn Cốc có thể làm nổ tung toàn bộ “Địa Ma Cung”, tuy nhân tại hạ đã biết rõ địa hình và bố trí, cấu trúc thông đạo rồi, chỉ cần có thêm cao thủ trợ giúp, tin tưởng sẽ khống chế toàn bộ hoạt động của chúng.

Tạ Vũ Diệp nói:

- Vậy thì tốt, xin sư tổ, “Địa Hồ” Bàn đại hiệp, “Bách Tỷ Kim Cương” Cố đại hiệp, “Đồng Thân La Hán” Vũ đại hiệp, “Hoang Hà Song Quái” hai vị Niên, Nhạc đại hiệp, “Trại Phan An” Trương huynh phối hợp với “Trại Lỗ Ban” Lương đại hiệp tiêu diệt hệ thống bố trí quan trọng này, sẽ mang theo tín hiệu

đặc biệt, nếu gặp sự cố gì thì phải phát tín hiệu khẩn cấp thông báo ngay, khi hoàn thành thắng lợi cũng phát hai quả pháo hiệu xanh báo tin.

Như thế, lực lượng bố phòng chủ yếu của “Cự Linh Giáo” coi như đã được giải quyết.

Tạ Vũ Diệp nói tiếp:

- Còn lực lượng các phái có thể tự điều động, hành quân riêng lẻ đến xung quanh khu vực Ngân Xuyên tập kết, thu xếp nơi ăn chốn ở và liên lạc ngay với Phân đà Cái Bang ở Ngân Xuyên. Người phụ trách mạng lưới liên lạc chung của toàn chiến dịch sẽ là “Hoa Diện Thư Sinh” Vệ Quang, đà chủ Phân đà Ngân Xuyên. Đại bản doanh chỉ huy chiến dịch sẽ đóng ở Thành Hoàng Miếu phía bắc thành Ngân Xuyên. Khi cao thủ các phái tập kết xong, mời các vị chỉ huy tới đó hội kiến và thống nhất lần cuối cùng thời điểm tổng tấn công.

Hôm nay là mồng sáu, thời hạn cuối cùng để tập kết tại Ngân Xuyên là ngày mười hai tới. Thời hạn đó có đủ không?

Chương môn nhân phái Không Động Phương Hạ Trúc nói:

- Trong các phái thì Không Động là ở xa nhất, từ Không Động tới Hạ Lan Sơn mất chừng bốn ngày. Tại hạ từ đây về đó huy động lực lượng và phổ biến nhiệm vụ mất thêm ba ngày nữa, chỉ sợ ngày mười hai không đến kịp...

Tạ Vũ Diệp nói:

- Nếu vậy gia hạn thêm hai ngày nữa. Chậm nhất tới trưa mười bốn phải có mặt đầy đủ! Nếu môn nhân đệ tử chưa đến kịp thì Phương chương môn nhân cũng phải tới Thành Hoàng Miếu!

Phương Hạ Trúc gật đầu đáp:

- Thời hạn như vậy là được, tại hạ tin chắc sẽ không phát sinh biến cố gì.

Vì thời gian được giãn ra nên những người không có nhiệm vụ điều động nhân mã có thể ở lại thêm “Đan Tâm Trại” mấy ngày. Hôm sau thì Lãnh Ngọc Thiên Sư cùng Tô Tĩnh Nhân và Tư Đồ Linh từ Tiên Phủ trở về.

Sáng mồng tám, quần hùng bắt đầu xuất phát đi về phía tây.

Tạ Vũ Diệp có ý lưu Trại chủ “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn cùng bộ thuộc hạ ở lại “Đan Tâm Trại” để làm lực lượng dự bị nhưng lão nhất quyết không chịu nên đành nhượng bộ.

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy đã cho Giang trưởng lão đi tiền trạm sai bảo đệ tử các Phân đà Cái Bang nên quần hùng đi tới đâu đều đã bố trí sẵn khách điểm để nghỉ ngơi.

Hai ngày sau, vào buổi trưa mồng mười thì tới Ngân Xuyên.

Tạ Vũ Diệp cứ chiếu theo kế hoạch, cùng các vị Thanh Trúc Đạo Nhân, Lãnh Ngọc Thiên Sư, “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn, “Bách Diệp Thần

Cái” Doãn Kế Duy, Thiện Vân trưởng lão, “Tuyết Phong Tam My”, “Bách Tỷ Kim Cương” Cố Toàn, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh, Trác gia huynh đệ, “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn, “Thần Tích Ong” Phùng Công Phạm, Cao Kỳ Trác, Trương Tử Nghê, Diệp Kiện Bình Lăng Hồng Liên, Tô Tĩnh Nhân và Tư Đồ Linh cùng đến ở tại trụ sở Phân đà Cái Bang tại Ngân Xuyên là Thành Hoàng Miếu.

Mọi người tắm rửa ăn uống xong tới Phật đường thương nghị, “hoa diện thư sinh” vệ quang báo tin đã có một số môn phái tới trước đã liên lạc với Phân đà và đã được bố trí nơi ăn chốn ở đầy đủ.

Tạ Vũ Diệp tranh thủ mấy ngày cùng Thanh Trúc Đạo Nhân, “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy, Lãnh Ngọc Thiên Sư, Thiện Vân trưởng lão, “Trại lỗ ban” Lương Bá Viễn, “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn và “Nhất Kiếm Xuyên Tâm” Lã Bất Tiểu tới Xích Thạch Lĩnh nghiên cứu đại hình để chuẩn bị bố trí binh lực.

Những ngày tiếp theo, cao thủ các phái tiếp tục kéo đến, trưa mười bốn thì Phương Hạ Trúc cũng suất lĩnh môn nhân đệ tử ba trăm người đến theo dự kiến, nhìn chung các môn phái thực hiện đúng theo con số và kế hoạch không có trở ngại, đó là thắng lợi đầu tiên chứng tỏ toàn thể võ lâm hoàn toàn đồng tâm nhất trí quyết tâm tham gia vào việc tiêu diệt ma đảng, diệt trừ họa nạn cho giang hồ.

Điều đó là sự khích lệ rất lớn đối với Tạ Vũ Diệp và tất cả mọi người.

Tối hôm đó, tinh hoa các phái tập trung thương nghị lần cuối cùng kế hoạch công địch, quyết định sáng mai toàn bộ chuẩn bị sẵn lương khô, binh khí, đầy đủ tiến vào Xích Thạch Lĩnh, đúng giờ dần, tập hợp trước cốc khẩu U Hồn Cốc dàn trận đối địch. Tạ Vũ Diệp yêu cầu các môn phái cho tăng cường canh gác đề phòng đối phương thâm nhập gây rối loạn, thành lập một tổ cơ động do mình đứng đầu, do “Hoa Diện Thư Sinh” Vệ Quang làm hướng lộ sẵn sàng chi viện bất cứ lúc nào có biến.

Đêm hôm đó cuối canh hai, lực lượng mật tập do “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn phụ trách gồm các vị Thanh Trúc Đạo Nhân, “Địa Hồ” Bàn Khắc Chỉ, Trác Vũ Hiên, “Bách Tỷ Kim Cương” Cố Toàn, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh, “Đằng Long Quái” Niên Tùng Thanh, “Kim Hoàn Quái” Nhạc Vô Địa và “Trại Phan An” Trương Tử Nghê tùy hành đột nhập địa đạo phá hệ thống bố trí phục kích ngầm của tặc đảng.

Sáng mười lăm tháng tám, đúng giờ dần, năm nghìn cao thủ các phái trang bị đầy đủ đã dàn thành trận thế trước cốc khẩu U Hồn Cốc.

Tạ Vũ Diệp đứng dưới lá cờ trận lớn thiêu bốn chữ “Nghĩa Minh Tảo Tặc”, mắt nhìn vào U Hồn Cốc, trông uy nghi như một vị tướng quân.

Không khó gì mà không suy đoán ra “Cự Linh Giáo” đã trinh sát được cuộc tấn công nên đã có đề phòng, cho rất nhiều cung thủ bố trí xung quanh các vách đá sẵn sàng chiến đấu.

Cao thủ các phái đã quán triệt đầy đủ kế hoạch tác chiến nên không cần phải nói nhiều.

Vừa bước sang giờ mao, Tạ Vũ Diệp phát một khẩu lệnh ngắn gọn:

- Tấn công!

Lập tức hàng ngàn người lao vào U Hôn Cốc như triều như thác.

Từ trong cốc cũng phát ra một tiếng lệnh:

- Bắn!

Ngay sau tiếng lệnh, hàng ngàn mũi tên từ hai bên cốc khẩu và từ trên các vách đá bay như châu chấu nhằm vào sóng người đổ vào cốc, nhưng quần hùng lúc này không ai biết sợ là gì, tuy ngay từ loạt đầu tiên rất nhiều người trúng tên ngã xuống, nhưng đoàn người vẫn trào lên như thác.

Chỉ trong chốc lát, những ổ phục kích hai bên cốc khẩu bị tiêu diệt, hai ba trăm tên cung thủ bị băm nát như bùn!

Những đơn vị dẫn đầu gồm cao thủ các phái Thiếu Lâm, Vô Đương, Hoa Sơn, Nga Mi, Không Đông và Côn Lôn bắt đầu tràn qua tường viện vào tiền cốc.

Từ quanh tường thành, không chỉ tên bắn xuống như mưa mà địch còn ném cả hỏa pháo, tạc đạn làm cho cả tiền cốc nổ rền trời, các dãy phòng nhập chìm trong khói lửa nhưng vẫn không ngăn được bước tiến của quần hùng!

Cuộc chiến ở tiền cốc diễn ra chỉ chưa đầy một nửa canh giờ. Quần hùng nhờ lực lượng hơn hẳn đã nhanh chóng giải quyết chiến trường, tiêu diệt toàn bộ lực lượng phòng thủ ở đây.

Tạ Vũ Diệp đã được sư tổ mô tả rất kỹ địa hình và cách bố phòng của “Địa Ma Cung” nên giữ Trác gia huynh đệ lại bên mình, sau khi giải quyết xong ổ kháng cự ở tiền cốc được Trác Vũ Đình dẫn đến bên vách đá có mật khẩu thông qua hậu cốc.

Trác Vũ Đình vừa ấn lên nút mở cửa bí mật thì từ trong cửa một loạt tên có đến hai trăm mũi đồng loạt bắn ra.

Vì mọi người đã đề phòng đứng tránh sang hai bên cửa nên không ai việc gì, chỉ Trác Vũ Đình không tránh kịp bị hai ba mũi tên bắn trúng người ngã nhào xuống.

Tạ Vũ Diệp lập tức lao tới, một tay vận “Ngô dương thần khí” đánh rơi tên, tay kia cắp lấy Trác Vũ Đình lùi lại giao cho “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn nói:

- Xin Trại chủ dùng “Cửu thiên thanh cơ bảo hoàn” cứu trị cho trác nhị hiệp, tại hạ vào khai thông đoạn thông lộ này.

Nói xong lấy bình “Cửu thiên thanh cơ bảo hoàn” trao cho vị Trại chủ

“Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn tiếp lấy Trác vũ Đình lo lắng hỏi:

- Chỉ e trong thông đạo bố trí cơ quan, nếu Tạ thống lĩnh gặp chuyện bất trắc gì...

Tạ Vũ Diệp cười nói:

- Trại chủ cứ yên tâm, sẽ không xảy ra chuyện gì đâu!

Nói xong quay lại đứng ngay ở mật khẩu nhìn vào thông đạo.

Bấy giờ tên không còn bắn ra nữa, nhìn vào bên trong tịnh không thấy một người nào.

Tạ Vũ Diệp nghĩ thầm:

- Hiện nhiên không có cung thủ mai phục ở đây mà tên là do cơ quan bố trí. Bất luận thế nào cũng phải có người điều khiển cơ quan chứ? Chẳng lẽ cơ quan hoàn toàn tự động?

Chàng ra hiệu cho mọi người tránh sang hai bên cửa rồi vận “Ngô dương thân khí” bỏ mặc toàn thân, thận trọng tiến vào thông đạo.

Lăng Hồng Liên tiến vào nói:

- Vũ Diệp ca ca!

Tạ Vũ Diệp nhíu mày nói:

- Liên muội mau lùi lại đi! Trong này có cơ quan, tiến vào nguy hiểm lắm!

Lăng Hồng Liên nói:

- Huynh vào được thì muội cũng vào được, sợ gì? Hơn nữa rồi huynh có mệnh hệ nào, muội cũng không thể sống một mình...

Nàng chưa nói xong thì lại một loạt tên khác bắn ra.

Lăng Hồng Liên vốn cũng đã vận công đề phòng, vội phát tay làm tên rơi la tả.

Lúc đó Tạ Vũ Diệp đã vượt qua khỏi tầm tên, lập tức phát hiện được cơ quan phát động bắn tên, vung tay đáng tới mấy chưởng hủy đi cơ quan làm tên không thể bắn ra được nữa, quay lại cười nói:

- Liên muội vào đi, không sao nữa đâu!

Lăng Hồng Liên bước vào nói:

- Vũ Diệp ca ca! Trong thông đạo này không chỉ có một cơ quan đâu. Nếu không có người phát động, tất cơ quan tự khởi động khi mình bước trúng một vị trí nào đó. Nếu tinh ý sẽ nhận ra được thôi.

Tạ Vũ Diệp gật đầu:

- Muội nói rất có lý.

Chàng nhìn xuống chân, thấy phía trước cách hai bước có một phiến đá bằng phẳng liền nói:

- Mọii nhanh tìm chỗ nấp vào đi! Tiêu huynh sẽ phát động cơ quan đây!

Lăng Hồng Liên vội nép kín vào một hốc đá.

Tạ Vũ Diệp cũng tìm chỗ nấp xong nhằm vào phiến đá vừa rồi đánh tới một chưởng, lập tức từ trên vách đá phía trước cách ba trượng vô số mũi ám khí bắn ra, nhưng hai người đã nấp kỹ nên không việc gì.

Tạ Vũ Diệp nhìn lên, nhận ra cơ quan mai phục, chờ cho ám khí bắn ra hết loạt, chàng men theo vách đá tiến đến gần, cũng bằng mấy chưởng phá hủy cơ quan này.

Cứ như thế, Tạ Vũ Diệp và Lăng Hồng Liên thận trọng tiến qua hết thông đạo, dọc đường phá hủy thêm ba cơ quan mai phục nữa.

Sau khi kiểm tra trong thông đạo đã trở thành vô hại, Tạ Vũ Diệp quay lại ra lệnh cho quần hùng tiếp tục tiến công qua thông đạo vào hậu cốc.

Bên kia cốc khẩu không có cung thủ mai phục.

Tạ Vũ Diệp dẫn đầu quần hùng nhìn tới, thấy bên ngoài thông đạo là một quãng trường rộng, giữa quãng trường tập trung tới năm cả nghìn người đứng thành một khối.

Trước khối người đặt một dãy ghế, có chừng hai mươi người ngồi trên hàng ghế này, chính giữa là “Cự Linh Giáo Chủ” “Hấp Huyết Cương Ma” Mỹ Thiết Am, bên tả là một lão phiên tăng bận hồng y, Tạ Vũ Diệp nhớ lại lời kể của sư phụ Thanh Trúc Đạo Nhân thì đoán ngay hẳn chính là “A Mễ Quái Tăng”, người đến đây truyền thụ “Vạn lưu quy thất đại pháp” cho Mỹ Thiết Am và bọn thuộc hạ.

Tiếp theo “A Mễ Quái Tăng” tới Thu Phong Hòa Thượng và Đông Diện Miêu Chủ rồi đến mấy tên Đường chủ nữa.

Bên phải Mỹ Thiết Am là Xuân Phong Đạo Nhân rồi tới một trung niên phụ thân bận hồng y, ngồi sau phụ thân này là Lý Hồng Băng và “Hồng Mẫu Đơn”. Tạ Vũ Diệp đoán ra ngay hồng y phụ thân kia là sư phụ chúng Hạ hộ pháp Hạ Hồ.

Tiếp theo Hạ Hồ tới mấy tên Đường chủ mà Tạ Vũ Diệp đã từng gặp ở “Đan Tâm Trại” hoặc Đoạn Hồn Nhai là Đường chủ “Nhạn Minh Đường” Bànng Dã, Đường chủ “Ngân Yên Đường” Tề Khắc Tuấn, Đường chủ Cáp Cựu Đường Cách Kỳ Du, Đường chủ “Hoàng Thước Đường” Lãnh Nhất Định lần trước ở “Đan Tâm Trại” bị “Vô Hồi Thần Kiếm” Trương Khắc Bình chém cụt mất cánh tay phải.

Quần hùng tiến qua khỏi thông đạo tới dàn thành đội ngũ đứng đối diện với “Cự Linh Giáo” cách chừng năm trượng, Tạ Vũ Diệp đứng chính giữa hàng đầu

tiên, hai bên cánh là Lãnh Ngọc Thiên Sư, “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy, Hàn Tĩnh Đàm, Thiện Vân trưởng lão, “Sơn Xuyên Kỳ Hiệp” Công Tôn Tuấn, “Thần Tích Ong” Phùng Công Phàm, “Tuyết Phong Tam Mỹ”...

Về số lượng thì quần hùng đông hơn hẳn, tuy nhiên bên phía “Cự Linh Giáo” từ Giáo chủ, “Tứ Đại Hộ Pháp”, “Bát Đại Đường Chủ” cho đến bạo giáo đồ không tên nào lộ ra chút gì hoang mang.

Mỹ Thiết Am giương mắt nhìn Tạ Vũ Diệp, lạnh lùng nói:

- Tạ Thống lĩnh bấy lâu nay vẫn bình yên chứ?

Tạ Vũ Diệp cười đáp:

- Cảm ơn Giáo chủ quan tâm. Từ lần chia tay ở Đoạn Hồn Nhai, xem ra Mỹ giáo chủ vẫn khang an?

Giữa quảng trường, cao thủ chính tà lưỡng phái có tới năm sáu nghìn người, nhưng không ai phát ra một âm thanh nào nên lời đố đáp của người đứng đầu hai phái nghe rất rõ.

Chẳng những ngôn từ của Mỹ Thiết Am và Tạ Vũ Diệp thân thiện giống như bằng hữu lâu ngày gặp lại nhau mà nét mặt hai người cũng không có chút căng thẳng nào, không giống như cư xử của hai thế lực không đội trời chung sẵn sàng xông vào chém giết lẫn nhau.

Mỹ Thiết Am là người đầu tiên phá vỡ sự thân thiện giả tạo, “Hừ” một tiếng nói:

- Tạ Vũ Diệp! Xem ra ta và ngươi phải tiến hành một cuộc quyết chiến mới giải quyết được vấn đề!

Tạ Vũ Diệp thản nhiên xác nhận:

- Không sai! Cũng như “Cự Linh Giáo” phải hoàn toàn bị tiêu diệt thì các phái võ lâm mới được hưởng an ninh!

Mặt Mỹ Thiết Am chợt hiện sát cơ, hăn chùng như sắp phát tác, nhưng cố nén lại được nói:

- Các hạ xem ra có vẻ rất tự tin! Hừ! Cuộc chiến hôm nay sẽ không được như các ngươi mong muốn đâu! Chỉ sợ hưng sư động chúng tới đây thì dễ, nhưng muôn an toàn thoát ra khỏi “Đại Ma Cung” này không phải dễ dàng đâu!

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Một khi cuộc chiến là cách giải quyết duy nhất thì cứ tiến hành là biết ai hơn ai kém, cần gì mà khoe khoang khoác lác nữa? Đương nhiên chúng ta tới đây là vì sự nghiệp trừ ma hộ đạo chứ không phải là để nộp mạng cho loài lang sói các ngươi!

Mỹ Thiết Am nói:

- Rất tốt! Cách thức đánh thế nào các ngươi cứ đề xuất đi!

Tạ Vũ Diệp đáp:

- Xét về số lượng chắc các ngươi không thể phủ nhận chúng ta chiếm ưu thế rõ rệt. Nhưng tại hạ lại không muốn lợi dụng ưu thế đó mà cứ tuân theo quy củ giang hồ: Từng người một đon đã độc đấu, sống chết do mệnh! Mỹ Giáo chủ thầy thế nào?

Mỹ Thiết Am gật đầu:

- Được! Chúng ta cứ thỏa thuận như thế!

Bên phía quần hùng, “Kỳ Lân Tiều Tử” Diệp Kiện Bình liền nhảy ra chấp tay nói:

- Nào! Tặc đảng cử ai ra đấu trận đầu với Diệp mỗ?

Bên “Cự Linh Giáo”, một tên hắc y hán tử ngồi bên phải “A Mễ Quái Tăng” nhảy ra nói:

- Tại hạ là Dịch Bất Đảo, Đường chủ “Thái Phụng Đường”. Ngươi mau khai báo tính danh ra mà chịu chết!

“Kỳ Lân Tiều Tử” Diệp Kiện Bình cười nói:

- Lão tử là “Kỳ Lân Tiều Tử” Diệp Kiện Bình, tới đây để diệt sạch Mỹ Thiết Am các ngươi trả thù cho nghĩa huynh ta “Thiết Tí Viên Công” Tân Đào Nam và các huynh đệ “Tùng Thạch Trại” bị tặc đảng các ngươi sát hại!

Dứt lời vung hữu chưởng xuất chiêu “Hoành đoạn lam thiên” đánh sang vai trái đối phương, còn tay trái lại thi triển chiêu “Hắc hồ đào tâm” chộp tới ngực tên Đường chủ “Thái Phụng Đường”.

Thấy chưởng kinh quá uy mãnh, Dịch Bất Đảo không dám nghênh tiếp mà lùi lại hai bước tránh xong lại sấn vào xuất chiêu “Trùng dương hợp lãng” đánh trả lại.

Hai đối thủ, một người khao khát trả thù, người kia quen thói hung tàn bạo ngược nên vừa xuất thủ đã vận hết kỳ chiêu dị thức, chiến cuộc hung hiểm dị thường!

Diệp Kiện Bình là truyền nhân của Tiên Động, công lực võ học đều cao hơn nên mới hai mươi hiệp thì xuất tuyệt chiêu “Hoành không xuất thế” đánh trúng ngực Dịch Bất Đảo làm hắn bắn ra xa ba trượng thất khiếu trào máu chết tươi!

“Kỳ Lân Tiều Tử” Diệp Kiện Bình ôm quyền nói:

- Đắc tội!

Nói xong lùi về chỗ cũ.

Phía “Cự Linh Giáo” có hai tên giáo đồ chạy ra khiêng tử thi Dịch Bất Đảo lùi về, tiếp đó lại thêm một hoàng y lão nhân chừng năm mươi tuổi ngồi bên phải “A Mễ Quái Tăng” nhảy ra nói:

- Lão phu Lăng Cảnh Hồng, Đường chủ “Hàn Thủy Đường”, muốn tiếp vị Diệp hào kiệt vừa rồi mấy chiêu!

Từ phái quần hùng, người bước ra ứng chiến không phải là “Kỳ Lân Tiều Tử” Diệp Kiện Bình mà là “Vân Long Tiều Tử” Tô Tĩnh Nhân!

Thấy Tô Tĩnh Nhân xuất chiêu, Tạ Vũ Diệp không khỏi lo lắng.

Mọi người đều biết những trận đấu ở “Địa Ma Cung” này đều là những tử chiến, nếu bị bại tất sẽ bị đối phương giết chết, đặc biệt là quần ma đã hạ thủ quyết không bao giờ lưu tình.

Tô Tĩnh Nhân võ công tuy không phải là kém, nhưng cũng không thể nói là cao cường.

Võ học của “Bàn Thạch Sơn Trang” chỉ vào hạng thường thường, gần đây tuy có được chàng cùng Lăng Hồng Liên và Tư Đồ Linh ra sức truyền thụ tuyệt học như “Tử phủ thần công”, “Cửu u âm khí” hay “Mê tống hóa ảnh” nhưng thời gian chưa nhiều, cũng chưa có kỳ duyên gì đáng nói.

Tên vừa tự giới thiệu Lăng Cảnh Hồng, Đường chủ “Hàn Thủy Đường” đã thấy Dịch Bất Đảo bị chết dưới chưởng “Kỳ Lân Tiều Tử” Diệp Kiện Bình mà vẫn dám ra thách chiến với vị này, chứng tỏ võ công hẳn còn cao hơn Lăng Cảnh Hồng, làm sao Tô Tĩnh Nhân thắng được?

Nếu bị bại, tính mạng của nhị đệ đương nhiên là quan trọng, nhưng ngoài ra còn giảm đi uy danh của quần hùng nữa...

Tạ Vũ Diệp đang băn khoăn suy tính xem cử ai đối địch thì Tô Tĩnh Nhân đã tới trước Lăng Cảnh Hồng nói:

- Mỗi người chỉ nên đấu một trận, không nên dùng chiến thuật luân xa chiến. Tại hạ là Tô Tĩnh Nhân xin tiếp cao chiêu Lăng Đường chủ!

Lăng Cảnh Hồng nghĩ thầm:

- Tiều tử chưa ráo máu đầu này chẳng hề có danh tiếng gì, xem chừng võ công cũng không có gì đáng kể. Hừ! Người đã muốn chết thì lão tử thành toàn thôi!

Thực ra trong thời gian qua, tình cảm giữa Tư Đồ Linh đối với Tô Tĩnh Nhân ngày càng sâu sắc hơn, cùng với điều đó, nàng dốc lòng truyền thụ võ công cho nhị ca, ngoài ra chàng còn được Tạ Vũ Diệp và Lăng Hồng Liên truyền thụ thêm tuyệt học. Do tình yêu và lòng tự trọng, Tô Tĩnh Nhân cũng dốc sức khổ luyện nên võ công tăng tiến cực kỳ thần tốc.

Sau một vài câu khách sáo, hai đối thủ xông vào quyết đấu ngay.

Lăng Cảnh Hồng vốn có ý coi thường đối thủ nên xuất chiêu mãnh liệt, mỗi chiêu đánh ra đều hung hiểm, bao hàm sát thủ, Tô Tĩnh Nhân ít khi đồng thủ nên kinh nghiệm còn ít, may nhờ “Tử phủ thần công” đã luyện tới bảy tám thành, kết hợp cả võ học sư môn với “Long tường thập cửu thức” và “Chân

thiên cử kiến” vào chưởng rất độc đáo và lợi hại nên qua mấy chiêu đầu, dần dần lấy lại được bình thủ.

Trận đấu càng kéo dài, chiêu thức Tô Tĩnh Nhân đánh ra càng tinh diệu hơn.

Lúc này Tạ Vũ Diệp bắt đầu cảm thấy yên tâm, nghĩ thầm:

- Nhị đệ tiếp thụ võ học thật nhanh, quả nhiên “sĩ biệt tam nhật” không sai! chỉ cần có thêm một ít kinh nghiệm đối địch là dư sức thắng Lăng Cảnh Hồng rồi!

Mắt chăm chú nhìn vào đấu trường, Tạ Vũ Diệp nhận ra ngay không môn của địch, liền dùng “Truyền âm nhập mật” nói với Tô Tĩnh Nhân:

- Nhị đệ! Dùng chiêu “Phong quyển tàn vân” đánh tới sườn trái địch!

Lúc đó Tô Tĩnh Nhân mới nhận ra yếu điểm của đối phương, lập tức làm theo.

Lăng Cảnh Hồng bị hở sườn thì trúng ngay một chưởng lão đảo lùi lại ba bước.

Tạ Vũ Diệp lại nói:

- Nhị đệ! Mau xuất chiêu “Tinh huy trực chiếu” vận hết công lực đánh vào ngực hắn!

Tô Tĩnh Nhân làm theo, thi triển thân pháp “Mê tông hóa ảnh” lướt tới rất nhanh xuất chưởng đánh sang.

Lăng Cảnh Hồng chưa kịp giữ mình trầm ổn thì bị trúng một chưởng với mười thành công lực cuốn lên không, há miệng phun ra một vòi tiền huyết ngã xuống được hai tên thuộc hạ ra dìu lùi về trận.